

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmaki nedelje in prazniki, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. Za oglasila plačuje se od štirinastopne petil-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Wurmbrand zopet štajerski vojvoda.

Bivši trgovinski minister preklavernege spomina, grof Gundakar Wurmbrand, je novič imenovan deželni glavarjem štajerskim, zavzel je torej zopet mesto, na katerem se je svoj čas vedel kakor nekak deželni oče ter si s tem pridobil priimek štajerskega vojvode.

Za nas Slovence je važno vprašanje: kaki nagibi so napotili vlado, da je imenovala deželni glavarjem grofa Wurmbranda, kake namene boče ž njim doseči?

Da ima vlada neke namene, to kaže zgodovina tega imenovanja. Dosedanji glavar grof Attems bi bil rad ostal na svojem mestu, glede Slovencev ni nič bolj kompromitiran, kakor njegov naslednik, pri deželnozborski večini pa dosti bolj priljubljen nego oblastni grof Wurmbrand, vrh tega pa dosti razumnejši nego ta. Vlada je sicer grofa Attems dala nekako zadoščenje za to, da ga je odstranila z mesta dež. glavarja, imenovan je bil pred nekaj tedni tajnim svetnikom, a grof Attems vzlic temu ne prikriva svoje nezadovoljnosti. Komaj se je razglasilo imenovanje grofa Wurmbranda, je grof Attems takoj pobral svoja kopita in se poslovil od dež. odbora, prepustivši njega vodstvo svojemu namestniku.

Oziri na Slovence pač niso bili merodajni za to, da se je grof Wurmbrand postavil na mesto dež. glavarja. Wurmbrand je jako odločen nasprotnik Slovencev in vseh naših kulturnih in političnih prizadevanj, to je pokazal neštevilnokrat. Vzlic temu so se razci listi osmešili s trditvijo, da zahtevajo Slovenci, naj se odstrani grof Attems in imenuje grof Wurmbrand, ter šele umolknil, ko je vlada to najodločnejše dementirala. Da Slovenci res niso pri imenovanju grofa Wurmbranda prišli v poštev, to izpričuje tudi cesarjevo lastnoročno pismo, v katerem se posebno poudarja, da je imenovan grof Wurmbrand dež. glavarjem zaradi zaslug, katere si je pridobil, ko je prvič zavzemal to mesto. Vidi se,

da je vlada vsako uplivanje od slovenske strani na jako ostentativen način dementovala, prav kakor da bi bilo kaj posebnega napačnega, če bi upoštevala mnenje slovenskih poslancev pri imenovanju, katero se vender vanaša na celo deželo. To je vsekako za vlado kaj značilno.

Po našem mnenju je vlada imenovala grofa Wurmbranda, ker ve, da bode nanj laglje in bolj uplivala nego na grofa Attems. Wurmbrand je postal precej mehak, tako mehak, da je celo sam usmrtil in pokopal svoje lastno dete, predlog glede podeželjenja zavarovalnic, a tudi sicer pri raznih prilikah pokazal, da želi uživati blagohotno naklonenost sedanje vlade. Naravno je, da je vlada takega moža rada postavila na važno mesto.

Grof Wurmbrand se je sam močno poganjal za mesto dež. glavarja, največ pač iz častihleposti in vladateljnosti. Mož se čuti in želi na vsak način igrati kako ulogo. Kot „štajerski vojvoda“ je bil zadovoljen, kaj čuda, da se je novič potegoval za to mesto. Nemški nacionalci so mu očitali, da mu je le za denar, da si zboljša svoje dohodke kot umirovljeni minister, kar pa gotovo ni bil jedini nagib, da se je grof Wurmbrand potezal za čast, katero je zdaj dosegel.

Slovincem je, kakor smo že opetovano imeli priliko povedati, prav vse jedno, kdo je dež. glavar štajerski, ker v deželnozborski večini ni moža, ki bi bil Slovincem pravičen in voljan, ugoditi njihov zahtevam. Zaradi lepih očij štajerskega vojvode slovenskim dež. poslancem še v sanjah ne pride na misel, da bi se vrnili v dež. zbor, vedo pa tudi, da niti jednega mesta v dež. odboru ne dobe, ako bi bilo to odvisno jedino od grofa Wurmbranda. Če se jim jedno mesto prepusti, kakor se govori, zgodi se to jedino po uplivu vlade, vsled tega pa bode tudi stalše slovenskih poslancev napram grofu Wurmbrandu prav tako, kakor je bilo v času, ko je grof Wurmbrand bil prvič deželni glavar.

W. Ljubljana, 22. decembra.

Vlada in parlament. Sedanja vlada ima jako malo spoštovanja pred parlamentom. Čudimo se mi temu ne, kajti državni zbor nima nobene svoje volje in se daje od vlade voditi, kakor hoče. S takim postopanjem se spoštovanja ne pridobi. „Nordd. Allg. Ztg.“ poroča, da je njen dunajski dopisnik govoril z nekim članom avstrijske vlade. Ta mu je rekel, da to nima nobenega pomena, kaj poslanci govorijo pri proračunski debati. Naj govore, kar hoče, vladi to ni nič mar. Časniški kolek se pa letos ne bode odpravil, naj tudi državni zbor to sklene. Vlada ne boče predložila dotičnega načrta zakona v sankcijo. Seveda bi vlada tako ne govorila, ko bi naš državni zbor sklenil, da se izbriše dotična postavka iz državnega proračuna. Žal, da tako daleč ne seza pogum večine državnih poslancev.

Direktne in tajne volitve na Češkem. Vlada ne želi, da bi se za bodoče državnozborske volitve že upeljale direktne volitve. Zato ni sklicala niti vseh deželnih zborov, da bi mogli sklepati o tej stvari. Med drugim tudi ni sklican koroški deželni zbor. Ta deželni zbor je bil že sklenil direktne volitve, a dotični načrt ni dobil najvišjega potrdila. Sedaj se pa vlada boji, da ne bi deželni zbor zopet direktnih volitev sklenil, zato ga pa ni sklicala. Češki deželni zbor je sklican, a vlada upa, da se jej posreči s pomočjo veleposestnikov preprečiti, da se ne sklenejo direktne volitve, tembolje, ker bode sedaj zboroval le tri dni, potem bode pa odložil zborovanje. Če se posreči vladi njen namen, se ne ve, kajti deželni odbor boče že v prvi seji predložil dotični načrt zakona in Mladočehi bodo silili, da se precej reši.

Mladočehi in peta kurija. Mladočehi mislijo za peto kurijo postaviti naslednje dosedanje državne poslance za kandidate: Adamka, Hermana Jando, dr. Paceka, dr. Eagla, Brzncvškega in grofa Kounica. Mladočehi smatrajo mandate v peti kuriji za posebno častna, ker bodo poslanci iz te skupine se

Listek.

„Hero“.

(Spisala M. K-va.)

(Dalje.)

Na Potoku, 9. junija 189.

Dragica!

Baš sedaj le sem oblekla svoje rožnato krilo. Lase sem si razvzljala, da mi padajo prosto po ramah, ter vtaknila vanje mladiko svežih šipkov. Bila sem že v salonu. Bratranec, — v resnici lep zapeljiv mladenič, — me je premeril od glave do nog ter dejal:

„Kak' si sladka, kak' si mila,
Kot bi rož'ce dihala.“

na ustnih pa se mu je prikazal sarkastičen posmeh. Ta trenotek se mi je zdel prav tak kot gospica Novakova. Tudi ona je vzvišena nad vse ... Pa, prišla sem le po pahljačo; vse drugo jutro zjutraj ...

10. junija zjutraj.

Ah, prijateljica moja, da bi Te imela pri sebi, da bi zamogla čuti Tvoj tolažilni glasek ter se sjo-kati v Tvojem naročju! Zaman. Nimam ga človeka, komur bi se potožila. „Gorje mu, ki v nesreči biva sam!“ —

„Šla bi čez planjave,
Šla bi čez doline,
Da me žalost mine
In srca težave.“

Čim dalje bolj spoznavam svet, njegovo zlobo in njegovo pokvarjenost. Kdo se zmeni dandares za vzore, za katere bi bili umrli naši pradedi! Materija in nič drugega kot materija. Kdo še ve, kaj je lepo, vzvišeno!? Saj ugaja vsakomur le ostudni — naturalizem.

Pa nič več tožb! Čuj moje doživljaje!

Bila nas je lepa družba. Nekaj Jankovih prijateljev iz mesta, gospod Lavrin, veleposestnik iz obližja ter obitelj Novakova.

Ah ta Iva! Ta koketa, ta volk v ovčji obleki! V koliko zadrego me je spravila; kako sem se sramovala mesto nje ...

In gospodje! Da bi jih bila videla; vsi so jo kot zadivljeni poslušali, ker je hvaleče govorila o — (ne vstraši se preveč, da je zašla Tvoja idejalna Milka v tako okužen kraj!) — Zoli, o Maupas-sant-u, Bourget-u, d'Annunziju in drugih francoskih in laških nečednežih, katerim vem jaz, hvala Bogu, jedva imena. — A ona se ni niti malo sramovala povedati, da je čitala vsa dela teh „slavnih“ pisateljev, katerih v salonu dostojen človek niti ne imenuje ... Zaman sem jo očitajoče pogledovala; hvalila je vedno dalje in dalje, ne mené se zame, ki sem sramote in jeze skoro omedlevala.

Poleg mene je sedel gospod Lavrin, blizu petdeset let star, majhen, debel možiček. Ta človek!

„Jaz menim, da naj se ženske največ brigajo za — kuharske bukve; ta izobrazba nam moškim najbolj ugaja“, je dejal tibo, na kar sem se razkačena obrnila od njega. Tak bedak! — Kakor hitro mi je bilo možno, sem smuknila v svojo sobo.

„Oh ta proza, ta grda proza!“ sem zdihovala bolester ter jela krčevito plakati. Preveč sem čula nakrat; menila sem, da moram umreti. A še živim, vender kakšno je to življenje! ... Dragica, jaz pridem zopet k Tebi na Tvoje zvesto srce!

Do svidenja!

Tvoja žalostna
Milka.

Na Potoku, 13. junija 189.

Predraga!

„Himmelhoch jauchzend,
Zum Tode betrübt;
Glücklich allein
Ist die Seele, die liebt.“

Žalost, veselje, i pri meni se menjavati te čustvi kakor oseka in plima. Včeraj sem umirala same bridkosti, danes pa sem že srečna, tako nepopisno srečna! ...

Sedela sem sama samcata v gozdu. Misli la sem na vile, blagrovala sem jih, ker one na poznajo gorjâ, katero razjeda nam ubogim zemljanom dušo in telo. Zatvorila sem oči, tedaj pa zagledam pred seboj nebeško lepo zlatolasto vitkega stasa, okrog dražestne glave se jej je ovijal lavorjev venec, nežne ročice pa so oklepale — lro ... Zadi-

mogli najbolje sklicevati na to, da zastopajo voljo naroda. Zato ne postavijo za peto kurijo kaci novincev, temveč že izurjene in zaslužne parlamentarce. Poiskali bodo rajši za mesta in kmetijske občine nekaj novih mož. V peti kuriji bodo na Češkem volilni boj precej hudi, ker povsod poskusijo tudi socialisti s svojimi kandidati. Socialisti imajo več upanja v nemških krajih kakor v čeških.

Podržavljenje kolegnine. Nemcem ni bilo všeč podržavljenje kolegnine, to se je videlo že v zbornici poslancev. Sklenilo se je to pač, a vlada je dobila večino največ zato, ker je mej Nemci več poslancev, ki se proti vladi niti glasovati ne upajo. Protisemitje so glasovali največ za podržavljenje kolegnine, največ iz nasprotja do nekaterih židovskih profesorjev, ki imajo na medicinski fakulteti dobre dohodke. Nemški liberalci in narodni Nemci so pa ugovarjali, ker se boje, da sedaj ne bodo več iz Nemčije prihajali profesorji na avstrijska vseučilišča, brez njih pa nemška vseučilišča ne morejo se razvijati in nemški duh se bi dovolj ne oživiljal. Sedaj pa skušajo liberalci v gospodski zbornici stvar preprečiti. Zvleči jo skušajo, da se ne reši pred razpustom državnega zbora.

Evropca — turška ministra. Ko bi sultan tudi dovolil, da vstopita dva Evropca v turško ministerstvo, to razmerje v Turčiji ne bo dosti premenilo. Sultan bo v to privolil samo zato, da dobi novo posojilo, potem bo pa evropskima ministroma delal take neprijetnosti, da bosta sama odstopila. Tudi slabih razmer v Turčiji ni vlada kriva, temveč sultan sam in tisti ljudje, ki odločujejo v sultanovi palači. Vlada bi še upeljala kaka zboljšanja, a sultan dela ovire. Pobijanje Armencev so bili provzročili uradniki sultanove palače proti volji vlade. Treba je omejiti oblast sultanovo, a zato nimajo velevali še poguma. Kaj boče storiti evropski minister unanih stvarij, ako sultan, da se ga znebi, provzroči po svojih ljudeh kako klanje v Carigradu. Polcija bi v tem slučaju ministra niti ne poslušala.

Za narodno enakopravnost.

(Govor posl. dr. L. Gregorca v poslanski zbornici dne 5. t. m.)
(Dolje.)

Če se člen 19. pri nas Slovincih ne izvršuje, zadeva glavna krivda nemško liberalno stranko, od nje odvisna ministerstva in birokracija, katero vodi to ministerstvo.

Gospoda moja! Rekel sem, da nam nemški narod kot tak ni sovražen in tudi italijanski ne, ampak le posamezne stranke; pri nas v prvi vrsti stranka nemškega državnega jezika, nadelade in jedino opravičenega nemštva v vsi Avstriji. Ta stranka je glasovala za čl. 19. drž. osn. zakona, da bi bliščala s svobodoljubnostjo, v resnici pa zato, da bi varovala nemške manjšine — toda da bi se ta člen uporabljal tudi pri Slovanih, temu dela ovire zlasti v tistih deželah, v katerih gospodari po deželnih zborih, kakor n. pr. na Koroškem in na Štajerskem. Tu se priznava nemška liberalna stranka Slovincem niti tega, da so narod, ki ima kot tak pravice, katere se morajo spoštovati, temveč pozna le še „posameznike, ki govorijo

ljena sem zrla na to nadzemesko prikazen. Ta pa se je sklonila čez me, poljubivša me lahno je dahnila:

„Jaz sem Everta“ ... Potem je izginila.

„Kar dolgo poprej je brez upa želela, Slovenija zdaj je — pevko — imela,“

sem dejala še vsa omamljena v največjem blaženstvu. Tedaj pa začujem glasen smeh; spogledam, — pred menoj je stal bratranec Janke. In ta hip se je vzbudila v meni še neznanost čustvo.

„Srce si mi obudila,
Dala si mi pesnijsko slast,
Svet mi z njimi osladila,
Naj donijo — njemu — v čast“,

sem navajala v duhu, misleča na Everta in — Janke. Tedaj sem spoznala, da ga ljubim, ljubim bolj kot vse na svetu ... In on? Njegovo verno oko je govorilo, o čemer je molčal jezik.

„Schöne Blume, hüte dich,
Blühe nicht so glühend,
Duftest nicht so voll Entzücken!
Wer dich siehet, will dich pfücken —
Hüte dich!“

je deklamoval; jaz sem ga razumela in on je razumel mene. Veselo čebļaje sva postavila gozd ter se napotila k studencu.

„Doroteja, krasna Doroteja!“ je vzkliknil on.
„A ti si Herman“, sem dejala globoko zarudevša.
(Konec prih.)

slovenski“, kakor se je izvilil izraziti nekoč grof Wurmbbrand v tej visoki zbornici.

V deželni odbor, v deželni šolski svet ne pride nikoli noben slovenski poslanec (Čajtel) in v predzadnjem zasedanju štajerskega dež. zbora so bili naši poslanci moralno prisiljeni, da izstopijo iz njega. Nove volitve niso ničesa premenile, stara večina prišla je nepremenjena nazaj v dež. zbor. Ali vstopijo naši poslanci zopet v dež. zbor, o tem še do danes niso nič določenega sklenili.

Kako se ravna s Slovinci in Hrvati v Pozežu, v Trstu in v Gorici, o tem se je v tej visoki zbornici čulo že mnogo pritožb, toda pomagalo se jim še ni. In zakaj ne? Tega ravno je kriva avstrijska birokracija, ki noče vmes poseči, prav do ces. namestnikov in ministrov.

Prišel sem torej do drugega glavnega vzroka, ki je doslej oviral izvrševanje člena 19. drž. osn. zak. pri Slovincih.

Uradniki so pri nas skoro izključno nemški, na Primorskem italijanski. Kar se dostaja njih političnega mišljenja, stoji ravno tako skoro brez izjeme v nam nasprotnem taboru. Nemška liberalna stranka je namreč vedno mojstersko razumela namestiti vse uradniške službe s svojimi pristaši. To je v nas Slovincih prouzročilo silne neprijetnosti, nepravilnosti in sovražnosti in to v treh ozirih.

Pred vsem se pritožujemo, da se našim ljudem v lastni domovini le redkokdaj, jako težko, ali celo sploh ne dajejo izpraznjene službe. To je okolščina, katero je celo dr. Menger imenoval neopravičeno, rekoč: Najbolj opravičena zahteva vsakega naroda naj bo, da se njegovi sinovi ne izključujejo iz službovanja pri sodiščih in upravah. No, naši sinovi so malone izključeni. Ako se slovenski jurst oglasi za kako državno službo, se pogosto niti ne zaslisi, ne dobi nikake podpore. Prejšnji namestnik v Gradcu, baron Kubeck, je nekemu slovenskemu petentu rekel: „Idite, ne potrebujemo nobenega Slovence.“ (Čajtel! Čajtel!) In ako se Slovenec posveti javni službi, ne pride naprej in se čisto na jako krivičen način zapostavlja. Že nad 30 let opazujem javno življenje in sem v tem dolgem času videl že več slovenskih sodnih slug, pisarjev in zlasti slovenskih ekssekutorjev (Veslost), toda slovenskega okrajnega glavarja, ki bi bil še živ, nisem nikoli videl. Zana sta mi samo dva okr. komisarja slovenske narodnosti, ki sta napredovala, da sta postala okrajna glavarja, toda le eden izmed njih je bil nastavljen na slovenskem ozemlju, drugi se je moral umakniti v povsem nemški okraj na Koroškem.

Skoro bi se ne motil, če bi trdil, da na slovenskem Koroškem in Štajerskem ni niti jednega slovenskega okr. glavarja, in prav težko kak okr. komisar. In vendar prebiva tu nad pol milijona Slovinci. To je jako krivično postopanje od strani države.

Naj navedem slučaj, ki se je primeril zadnji čas in ki pojasnjuje, kako se prezirajo slovenski uradniki.

Na Spodnjem Štajerskem je bila v nekem malem mestu razpisana služba poštnega upravitelja, za katero sta prosila dva poštna kontrolorja. Starejši in sposobnejši opraviča že dje časa službo VIII. činovnega razreda in je torej mlajšemu nadrejen. Vendar so starejšega, sposobnejšega kontrolorja prezrli, ker je bil Slovenec, ter podelili mesto mlajšemu, in to pri jednem in istem uradu.

Taki slučaji se, žal, čisto primerjajo in narodnostni prepričanje se še postružajo. Takemu krivičnemu postopanju se pa pridruži še drugo, da namreč večina tujih uradnikov ni zmožna našega slovenskega jezika; nas ne razumejo in mi istotako ne moremo obdržati z njimi v svojem materinem jeziku. V resnici je le malo uradnikov vseh kategorij, tudi profesorjev, ki bi bili slovenskega jezika v besedi in pisavi povsem zmožni, največ so ga zmožni le v majhni meri, mnogi pa celo nič.

Letos sem priredil več ljudskih shodov, kamor so prišli tudi vladni komisarji; k jednemu je prišel mlad grof k drugemu star grof (Veslost), toda nobeden ni umel niti jedne slovenske besede. (Čajtel!)
(Dolje prih.)

„Matica Slovenska“.

Izpisek iz odborove seje v četrtek, dne 17. decembra 1896. leta.

Navzočni: Gg.: Fr. Levec, A. Bartel, dr. H. Dolenc, dr. I. Janežič, A. Krčič, dr. J. Lesar, M. Pleteršnik, dr. J. Starč, F. Stegnar, I. Sušnik, I. Šubic, A. Tavčar, dr. Ivan Tavčar, Fr. Wiesthaller, V. Zupančič in dr. J. Zupanec (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 17.

Predsednik konstatuje sklepčnost, pozdravi navzoče in dá besedo zapisnikarju.

Zapisnikar poroča iz predsedništva, da je Matica po pokojnih družtenikih F. Knificu in I. Žuži podelovala 89 gl. 48 kr., oziroma 134 gl. 20 kr. Pri odkritju Trstenjakove spominske plošče, za katero je podarila 25 gl., je bila dne 6. sept. t. l. v Kraljevch zastopana po svojem odtodnem poverjeniku notarju O. Ploju, pri Lendovškovi slavnosti dne 9. sept. t. l. pa po svojem odborniku prof. dr. Sketu. Predsedstvo Ciril Metodove družbe se je ob preselitvi v „Narodni dom“ zahvalilo za prepustitev pisarniških prostorov v sejne namene. Svojemu odborniku in poverjeniku Luki Svetcu je Matica čestitala ob njegovi sedemdesetletnici pismeno in bila pri slavnosti dne

20. septembra zastopana po odborniku dr. Požarju in tajniku, pri Šubičevi slavnosti dne 8. sept. t. l. v Poljanah po predsedniku in tajniku, pri otvoritvi „Narodnega doma“ dne 11. okt. t. l. pa po predsedniku.

Dne 28. novembra je umrl na Dunaju Ivan Navratil, starosta dunajskih Slovencev, Matičin odbornik, sotrudnik in poverjenik. Matica mu je poklonila venec s trakovi in bila pri pogrebu zastopana po odborniku Koblarju, poverjeniku dr. Sedeju ter družtenikih dr. Murku in dr. Štreklju. V priznanje velikih zaslug pokojnikovih za društvo in v sožalje nad izgubo se dvignejo navzočniki po predsednikovem pozivu raz sedežev. — Pokojnikovima sinovoma se je iz predsedništva poslalo pismeno sožaljenje.

Skleno se z „Zemědělsko rado po království české“ stepiti v književno zvezo, za nameravani dr. Oblakov spemenik dovoliti prispevek 50 gl.

Overovatelja današnjemu zapisniku imenuje predsednik odbornika Stegnarja in Tavčarja, ki sta odobrila tudi zapisnik zadnje odborove seje, kateri se brez ugovora potrdi.
(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. decembra.

— (Državnozbornske volitve) Osrednja vlada je političnim oblastvom prve instance naročila, naj nemudoma sestavijo imenik volilcev pete kurije.

— (Čudni patroni) so zbrani okoli „Slovenca“. Zdaj sodijo že po — govoricah. „Slovenec“ pravi sinoči, da mu je „prišlo na uho nekaj o neki povesti o „Krezu — Knezu“, kar priča, da ni le palo slovensko slovstvo, ampak da propadajo tudi — književna društva“. Ta se torej kar v naprej obsoja naše prvo literarno društvo in povest, katera niti izšla ni, „Slovenec“ te povesti še ne pozna, a v zvezi temu jo pribija na križ. Je-li to lojalno?

— (Vračevanje brezobrestnih predjemov.) Finančno ravnanje nam je doposlalo naslednjo notico: Glasom zakona z dne 6. julija 1895, drž. zak. št. 94, imajo se brezobrestni predjumi, kateri so bili trgovcem in obrtnikom na Kranjskem povodom potresa iz državnih sredstev dovoljeni, v štirih enakih letnih obrokih počenši s 1. januarjem 1897 vrniti. Trgovci in obrtniki, ki prebivajo v kamniškem okraju, imajo te predjume pri c. kr. davkarji v Kamniku, vsi ostali pa pri ces. kr. deželnotlagajničnem uradu v Ljubljani uplačevati. Vsi dotični interesi se opozarjajo na posledice — postavne zamudne obresti, izvršilne stroške —, katere bi zadele one, ki bi v pravem času zapadlih obrokov ne uplačali.

— (Narodne čitalnice ljubljanske XL. občni zbor) bo v ponedeljek dne 28. decembra t. l. ob osmih zvečer v klubovi sobi I. nadstropja „Narodnega doma“. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikov. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev dveh revizorjev za prihodnje leto. 6. Volitev predsednika in 10 odbornikov (§ 10. dr. pravil.) 7. Posamezni nasveti.

— („Glasbene Matice“) srečke, o njenem efaktnem srečkanju, ki se ima vršiti tekom leta 1897, dobivajo se v trgovini gospoda Vase Petričiča in v glavni trafiki A. Gruberjevi na Mestnem trgu ter v trafiki gosp. Fr. Sežarka v Šelenburgovih ulicah. Za srečkanje je nameujenih 300, mej temi jako dragocenih dobitkov in velja vsaka srečka le jedno krono. Očinstvo bo gotovo rado poseglo po njih in s tem društvu opomoglo urediti glasbeni dom, v katerem se množi število ukaželjne mladine od leta do leta.

— (Silvestrov večer pevskega društva „Slavec“) Iz zanimivega vsporeda tega večera je posebno omeniti prijaznega sodelovanja g. režiserja R. Inemanna, g. Perdana ter g. Z. Urbančiča, kateri nastopijo v sledečih prizorih: „Ljubljanski postopač“, komičen soloprizor, „Novinarja“ komičen dvospes s kompleti, zlasti pa je omeniti velicega komičnega kvinteta: „Potujoča koncertna godba mišji strah“ s spremljevanjem vojaškega orkestra. Ker je to letos jedini večji javni Silvestrov večer, ter njega vsopred jako srečno sestavljen, se odbor po vsej pravici nadeja obile vdeležbe, vsaj le v veseli prijateljski družbi si je mogoče od srca voščiti srečno novo leto.

— (Podaljšana koncesija) Železniško ministerstvo je kranjski stavbinski družbi za dobo šest mesecev podeljeno koncesijo za izvršitev tehniških priprav za zgradbo mestne železnice od južnega kolodvora v Šiško, na Vič in na Karlovsko cesto, podaljšalo za daljših šest mesecev.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 13. do 19. decembra kaže, da je bilo novorojencev 11 (=16.34‰), mrtvorojenec 1, umrlih 23 (=34.15‰), mej njimi jih je umrlo za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 2, v sled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 18. Mej njimi je bilo tujcev 7 (=30.4‰),

žarju
sept.
otvo-
t. l.

Ivan
atičin
nu je
asto-
ledeju
7 pri-
inlv
desed-
sino-
o so-

krá-
o, za
i pri-
pred.
rja,
seje,
prih.)

ra..
vlada
a, naj
ije.

"Slo-
venec"
o neki
ni le
o tudi
naprej
t, ka-
ne po-
jalno?
mov.)
slednjo
drž.

kateri
m po-
eni, v
janu-
prebi-
ne pri
i ces.
plače-
na po-
troške
su za-

XL.
bra t.
stropja
pred-
blagaj-
eh re-
ednika
amezni

ijenem
n leta
se Pe
Mest-
Šelen-
b 300,
vsaka
o rado
urediti
aželjne

uštva
čera je
žiserja
rban-
"Ljub-
narja"
meniti
stujoča
am vo-
i javni
no se
obile
i si je

ko mi-
bo šest
bniških
ga ko-
to, po-

.) Te-
občine
je bilo
nec 1,
arlo za
želod-
ličnimi
) 4 %,

iz zavodov 13 (=56.5%). Za infekcijskimi bo-
leznimi so oboleli, in sicer: za škrlatino 1, za
vratno 5 oseb.

— (Umesten ukrep.) Občinski zastop na
Bledu je v svoji dne 20. decembra 1896. soglasno
sklenil, pozvati svojega gospoda deželnega poslanca,
naj se v deželnem sboru poteguje za direktne in
tajne volitve v kmetijskih občinah, da postavejo tudi
kmetije deležni pravice, katero uživajo volilci drugih
skupin.

— (Umrl) je v Starem trgu pri Ložu c. kr.
davkar g. Ludovik Weber. N v m. p.!

— (Iz Šenčurja pri Kranji) se nam piše:
Užigalice v korist družbe sv. Cirila in Metoda se
dobivajo v Šenčurju v prodajalnici g. Fr. Pršine.

— (Most čez Krko) Dne 28 t. m. se b.d.
oddala na javni dražbi židarska dela na obeh bre-
govih Krke pri Novem mestu, potrebna za napravo
železnega mostu. Vzklicna cena je določena na
63 000 glđ.

— (Sijajni ples slovanskih velikošolcev v
Gradcu) se bo vršil 13. dne januarja l. 1897. ob
1/2. uri zvečer v „Anskih dvoranah“. Prebitek je na-
menjen novoustanovljenemu „Podporočnemu tolniš-
kemu društvu slovanskih velikošolcev v Gradcu.“
Ustopnice za osebo 3 krome, za obitelj 8 kron, se
dobivajo 13. dne januarja od 9 ure predpoludne
do 6. ure popoldne v hotelu „Nadvojvoda Ivan“
in zvečer pri blagajni proti povabilu.

— (Samomor) V Celovcu se je ustrelil
gozdni svetnik in dež. gozdni nadzornik Fran Suda,
star nad 60 let. Ta samomor je obudil, kakor po-
ročajo današnji listi, veliko senzacijo v Celovcu.

— (Tržaške volitve) Kakor znano, je tr-
žaški magistrat odbil 341 v slovenskem jeziku pi-
sanih reklamacij zoper sesto o prvotnih volilnih
listin, češ, da je magistratov uradni jezik italijan-
ščina, in da se magistrat zategadelj s temi rekla-
macijami ne more baviti. Na podano pritožbo je
namestništvo ukazalo mestnemu magistratu, da takoj
pregleda in reši slovenske reklamacije, sicer da ukrene
namestništvo, kar se mu zdi umestno.

— (Morilca Ostermannova) menda vendar
ne prideta pred rovinjsko sodišče, nego pred graško.
Uzrok tej odredbi je menda ta, da so Lahi pri-
pravljali v Rovinju velike demonstracije, da morilca
proslave kot narodna mučenika.

— (Koncert slovanskega pevskega dru-
stva na Dunaju) bil je sijajen, nego so pričako-
vali mnogoštevni prijatelji tega društva. Imel je
celo drugačen obraz; videlo se je na prvi mah, da
v društvu vlada drug duh, nego doslej. Odkar je
prevzel vodstvo društva g. Matej Hubad, je tudi
društvo celo pomlajeno. Število pevk se je skoro
potrojilo, a ono pevcev podvojilo. Svež in zdrav
zrak veje v pomlajenem društvu in uspeh zadržega
koncerta bil je velik. V uvodu igrala je vojaška
godba bosensko-hercegovskega polka štov. 4 pod
vodstvom kapelnika g. Jana Pavliša Smetanovo
predigro k operi „Lituša“. Moški zbor pel je naj-
prvo Ant. Nedvedovo „Popotnikovo“ pesem s tenor-
solom in četverosplovem, v katerem se je odlikoval
prekrasen glas g. Ign. Mlčocha. Mešani zbor je pel
Ant. Dvčaka „Napadly pisec v duši mou“. V tej
točki so se pokazale vse vrline mnogostevilnega
zboru — pevk in pevcev je bilo 150 — broj, ki
ga to društvo v najboljših svojih časih ni doseglo.
Z vso preciznostjo pel je moški zbor težak zbor
Anton Rubinsteinovo „Jutro“ v slovenskem prevodu
g. J. Markiča. Damski zbor pel je potem Anton
Dvčakovo Moravské dvojspěvi, „Prstec“ in A já
ti uplyal“, krajsni biseri v češki glasbeni literaturi.
Občinstvo bilo je zelo navdušeno in glasno prizna-
vanje je trajalo neuvadno dolgo. Ime Hubad kli-
cali so po vsej dvorani, ko je v imenu ženskega
zboru gospa Mlčochova podarila velik lóvorjev ve-
nec s slovensko trobojnico in posvetilom v zlatih
črkah prezaslužnemu g. pevovodji. Poslednja točka
bila je Anton Dvčakov psalm 149, ki ga je pel
mešani zbor s spremljevanjem orkestra, s tako
krepostjo, natančnostjo in z globokim čustvovan-
jem, da je občinstvo bilo kar presenečeno. Upeh
večera bil je — nepričakovan sijajen, redkokedaj
si videl toliko slovanske navdušenosti v tej dvorani.
Posebno se je opazilo, kako h te mnogi h gosp.
Hubadu, da mu čestitajo na velikem uspehu in se
mu zahvaljo za redk užitek. Prvi mej čestilci je
bil grof Harrach. Dvorana je bila to krat nenavadno
polna. N štél bi dolgo vrsto odličnih Slovencev, ki
so občudovali delo in trud svojega vrlega rojaka
Hubada.

* (Sneg.) Dočim imamo v Ljubljani uprav-
pomladansko vreme, je v Italiji in na južnem Fran-
coskem zapadel sneg, tako, da leži ponekod pol
metra visok. Brzojavna zveza mej Benetkami, Flo-
renco, Milanom, nadalje vse zveze mej Švico in
Nemčijo ter Francijo so pretrgane, deloma je celo
železniški obrat ustavljen.

* (Trpinčenje otrok.) Železniški portir Simke
v Franzenfeste na Tirolskem je bil vzel v oskrbo
neko siroto, s katero sta on in žena njegova tako
kruto ravnala, da je dekletce povsem podivjalo.
Dekle je vled tega le mislilo, kako bi se svojima

„vzgojiteljema“ maščevalo. Vzelo je portirju 70 gl.
in jih vrglo v peč. Portirjeva žena je vsled tega
otroka hudo pretepla, potem pa poklicala še svo-
jega moža. Ta je dekletcu zvezal roke in je povsem
golo obesil na neki žebelj, potem pa otroka pretepal,
da je bil ves krvav. Ko je mož omagal, je vzela
žena palico in tepla otroka, da je meso kar v cu-
njah od njega viselo. Tolkla je po otroku toliko
časa, da je od napora in jeze omedlela. Sodišče je
portirja obsodilo na 14 dni v ječo, njegovo ženo
pa na mesec dnij.

* (Krvav konec obč. volitev.) V občini Šari
blizu Budimpešte so se te dni vršile obč. volitve.
Po stari madjarski navadi se je pri volitvi unel
krvav pretep, ki se je naposled premenil v veliko
bitko. Orožniki niso mogli pretepajočih se volilcev
razgnati, vled česar so začeli mej nje streljati. Tri
osebe so bile ubite, dve smrtonovarno ranjeni,
osem pa težko ranjenih.

* (Nemška soldateska) Iz Berolina se po-
roča, da je neki poročnik Zastrow v Stagaradu na
Pomeranskem na ulici nekega 14letnega dečka, ka-
teri se je bil slučajno vanj zaletel, s sabljo tako
po glavi udaril, da ga je jako nevarno ranil.

* (Prevelika gorečnost) V Mannheimu je
dne 20. t. m. nastal velik požar. Prve ljudi, ki so
klicali „gori“ je vestna policija — aretovala, češ,
da kale javni mir. Postopala je tako energično, da
se ni nihče ganil. Posledica tega je bila, da so ga-
silci prišli skoro celo uro prepozno na lice nesreče,
ko se je bil ogenj že silno razširil in je bilo tudi
več oseb zgorelo.

* (Umor v cerkvi) V Palermi je ta dai
neka gospa Grazia Bracco v cerkvi San Giuseppe
mrla, ko se je priplazil k njej dobro oblačen mož
in jej zasadil bodalo v vrat. Žena je v cerkvi umrla,
morilec pa je zbežal. a policija ga je kmalu zasa-
čila. Trdi se, da je morilec storil svoj zločin v blaz-
nosti, govori se pa tudi, da je storil umor iz osvete,
ker umorjena gospa njegovih ljubavnih ponudb ni
uslišala.

* (Obsojeni anarhisti) Vojno sodišče v Bar-
celoni je obsodilo osam anarhistov na smrt, ker so
v neki obljubeni ubici prouzročili eksplozijo, vsled
katere so bile ubite tri osebe. Strogost s katero
se na Španskem postopa proti anarhistom, je do-
slej uplivala jako koristno.

Darila

Podpornemu društvu za slov visoko-
šolce na Dunaju so poslednja dva meseca daro-
vali: Preč. knez in škof lavantinski dr. Mihael Na-
potnik 10 glđ.; vč. g. Jakob Gruden, župnik v
pokojni, v Ljubljani 3 glđ.; Vd Janžekovič, kaplan
v Čadrami 1 glđ. 50 kr.; iz Brežic je poslal g.
Jos. Munda, c. kr. okr. živinozdravnik 18 glđ., ka-
tere so darovali gg.: dr. M. Schmirmul, c. kr. okr.
zdravnik v Rohenburgu 5 glđ., Jož. Sitter, c. kr.
sod. pristav v Brežicah 3 glđ., Jan. Munda, c. kr.
okr. živinozdravnik 2 glđ. 50 kr., dr. Gvidon
Srebre, odvetnik 2 glđ., Jos. Šetine, odv. koncip.,
Andrej Levak, posestnik, J. Agreš, zas. uradnik,
Lavoslav Schwanter, knjigotrožec, Janes Vrabl, dav-
karski pristav, po 1 glđ., vsi v Brežicah Miroslav
Hans, v krški vasi 50 kr.; v Slovenski Bistrici je
daroval g. dr. Urban Lemež, odvetnik 3 glđ.; na
Dunaju so darovali: vč. g. Vek. Spinčić, državni
poslanec i. t. d. 5 glđ.; g. dr. Ivan Šušteršič, drž.
poslanec i. t. d. 5 glđ.; g. Andrejka Jernej, c. in
kr. ritmožster Nj. Velčanssja tel. straže 3 glđ.;
vč. g. Franč. Jasčar, mons., papeški komornik,
župnik nemškega viteškega reda 5 glđ.; g. Jakob
Bratkovič, c. kr. profesor 3 glđ.; g. dr. Jan Lench,
dvorni in sodni odvetnik 2 glđ.; g. dr. Klemens
Seshun, dvorni in sodni odvetnik 5 glđ.; gosp. dr.
Marko, c. kr. profesor v orientalski akademiji
3 glđ.; g. Fr. Pečnik, lekarničar 3 glđ., g. Lon
Bouchal, bankir 6 glđ.; g. Peter Hlačar, uradnik
sev. z.p. železnice 3 glđ.; g. Alojzij Kremžar, mag.
svetnik itd. 5 glđ.; g. Luzar Ivan, revident južne
železnice ravnateljstva 5 glđ.; v Gradcu je daroval:
gi Fr. Hrašovec, c. kr. okr. sod. v p. 3 glđ. Vsem
imenovanim blagim darovalcem bodi iskrena zahvala!
Dalje darove sprejema vč. g. Franč. Jančar, mons.,
papeški komornik, župnik nemškega viteškega reda,
Dunaj I., Singerstrasse 7.

Uredništvu našega lista je poslala:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Rodbina
Vrančičeva v Ljubljani 5 kron, namestu venca
na krsto pokojne g. Jenkove v Lurji — Živeli ro-
dobjubni darovalci in njih nasledniki!

Zahvala. Kakor že več let sem, tako sta
tudi letos blagorodna gospa Ana Juvandčeva in nje
soprog I. C. Juvandčec obdarovala do 20 otrok
tukajšnje šole z obleko, obutaljo in drugimi božič-
nimi darili. Ta darila delila sta imenovana dobrot-
nika v četrtek dne 17. decembra v šolskem po-
slopi v navočenosti blagorodnega gosp. c. kr. okraj.
šol. nadzornika prof. Vilhalda Zupančiča, potem v
navočenosti učiteljstva in drugega občinstva. Pod-
pisano šolsko vodstvo si šteje v prijetno dolžnost,
tem potem zgoraj imenovanimi dobrotnikom za
njo blagi čin in skrb iskreno zahvaliti se; zahva-
luje pa se tudi najtočnejše vsem onim šolskim
prijateljem, kateri so s svojimi doneski pripomogli,
da je bilo možno toliko število otrok zdatno oda-
riti. Lepa hvala tudi blagorodnemu c. kr. okraj.
šol. nadzorniku za njegovo zanimanje do te sloves-

nosti, kakor tudi velečastitemu gosp. katehetu
P. Angeliku Hribarju za ganljivi in lepi govor do
zbrane šolske mladine. Bog povrni stoterokrat
blagim dobrotnikom vse dobrote, ter ohrani njih
naklonjenost do tukajšnje šolske mladine tudi v
bodoče. Vodstvo trirazredne ljudske šole v Šiški,
dne 22. decembra 1896. Ant. Javoršek, šolski
voditelj.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost

— „Slovanski Svet“ ima v št. 16. naslednjo
vsebino: Program in vabilo na naročbo za l. 1897.;
Oportuizem v cvetju; Kalnički: Moderno; X—k:
Pěť 1—j i mužik; Fr. Gerbič: Novo naučno delo
Kuhačev; Naši knjižni grehi; Ruske drobtinice;
Razgled po slovanskem svetu; Novim in starim
naročnikom; Književnost.

— „Slovanska knjižnica“ izide 15. jana-
varja št. 57 58. To bo lepa knjiga, na katero opo-
zarjamo že zdaj svoje čitatelje. Dva odlični pisa-
teljici češki sta živeli nekaj časa na Slovenskem,
in sicer Ana Růžáková na Gorenjskem na Bledu in
v Bohinju, Gabriela Preissová pa na Koroškem. Prva
je napisala več obrazov in povestic pod naslovom
„Povesti s potovanja“, druga pa „Korotanske po-
vesti“; jedne in druge so zbudile mej češkim na-
rodom velike hvale in občudovanja, a kritika jih
je označila kot biserje češke leposlovne kajžev-
nosti. V jednih in drugih se takó divno opisujejo
najlepši kraji slovenske zemlje, naše šege in na-
vade, da noben Slovenec bi ne mogel tega lepše
storiti. Prevod sta oskrbela visokošolca v Pragi gg.
A. Dermota in Ivan Kunatič. Knjiga bo v vsakem
pogledu krasna; ako bo le mogoče, prinese tudi
slike in življenjepisa obeh pisateljic. Za prihodnje
„piruše“ prinese „Slovanska knjižnica“ izbrane
pesmi dičnega našega pesnika Zámejskega. Pri
vsakem navdušenem založniku bi take knjige ne do-
bili izpod 80 kr., v „Slovanski knjižnici“ pa je dobi
vsakdo za ubornih 30 novičev v hišo! Zategadelj
se je le čuditi, da ta knjižnica ne šteje niti 600
naročnikov! Ako pomislimo, koliko knjig je prišlo
že v svet potem te knjižnice, da, ko lahko rečemo,
da je to podjetje vsaj deloma pokrivalo mizerijo na
knjižnem trgu, tedaj smelo trdimo, da bi moralo
slovensko občinstvo nekoliko bolje podpirati založ-
nika, ki vstraja v ljub vsem pravičnim in bridkim
skrbem. Naročnina za celo leto znaša le 1 glđ.
80 kr., ali 15 kr. za snopič. Doslej je izšlo že 56
snopičev. — Razen 1., 3, 5 in 34. so vsi na
pročaj.

Brzojavke

Dunaj 22. decembra. Gospodska zbor-
nica je v današnji seji vzprejela budgetni pro-
vizorij in celo vrsto drugih predlog. Pri raz-
pravi o obrtni noveli je kardinal Gruscha za-
hteval versko vzgojo rokodelskih vajencev.

Dunaj 22. decembra. Uradni list pri-
javlja imenovanje novih deželnih glavarjev.

Dunaj 22. decembra. Z ozirom na članek
v „Neue Freie Presse“, da je neki avstrijski
državnik bil obveščen o tajni pogodbi mej
Nemčijo in Rusijo in jo akceptiral, izjavlja
ministerstvo unanjih del, da je to popolnoma
neresnično.

Dunaj 22. decembra. Včeraj je bila
podpisana trgovinska pogodba mej Avstro Ogr-
sko in Bulgarijo. V veljavo stopi dne 1. maja
1897. leta.

Praga 22. decembra. V sinočni seji
obč. sveta je bilo voliti novega župana. Staro-
češki obč. svetniki so glasovali za dra. Srba,
mladočeški za dr. Podlipnega. Glasovanje se je
vršilo trikrat, a nobeden kandidatov ni dobil
potrebnega števila glasov. Volitev se ponovi
danes

Stokholm 22. decembra. Izumitelj di-
namita, te dni umrli Nobel, je tukajšnjemu
vseučilišču zapustil 50 milijonov frankov.

Narodno-gospodarske stvari

— Državne železnice. Državne železnice
prireda z dnem 1. januarja 1897 novo izdajo z
1. januarja 1896 veljavnega lokalnega tovarnega
tarifa in sicer: Del II. Zvezek 1. zapadno omrežje,
del II. zvezek 2. vzhodno omrežje, del II. zvezek 3.
tarife lokalnih železnic vsi trije z omejenjem ki-
lometrov. V tej izdaji se je orazlo na vse premene
in dopolnila, ki so se uvele mej letom in se uvele
z dnem 1. januarja 1897, katerih določbe so se
predražile deloma vsled otvorjenja novih železnic,
deloma vsled izdaje dodatkov k skupnemu tarifnemu
delu. Tarife podlaga lokalnega tovarnega tarifa z
dne 1. januarja 1896 se z novo izdajo nič ne pre-
mene, temveč bodo le njih poraba lažja, ker odpa-
dejo mnogi dodatki.

Avstrijska specijaliteti. Na želodcu bolehalo jim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatlica 1 gld. Po poštne povzetki razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—17)

Proti revmatičnim bolečinam
uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarnja Piccolijav Ljubljani
(Dunajska cesta), Cena steklenici 25 kr. 5 (3202—7)

Zahvala.
Njega prevzvišenost milostivi knez in škof dr. Jakob Missia mi je blagovolil povodom božičnih praznikov poslati **dvesto goldinarjev** za uboge.
Usojam si objavljati ta blagodušni čin in ob enem v imenu ubožih, ki prejmo podporo iz podarjenega denarja, visokemu dobrotniku izrekati tem potom najtoplejšo zahvalo.
V Ljubljani, 22. dan decembra 1896.
(3402) Župan: **Ivan Hribar l. r.**

Umrli so v Ljubljani:
Dne 18. decembra: Apolonija Olep, 62 let, Strelške ulice št. 6, ostarelost. — Jožef Tabernik, delavec, 14 let, Opekarska cesta št. 35, vnetje možganov.
Dne 19. decembra: Olga Kregar, posestnikova hči, 6 let, Martinova cesta št. 31, vnetje trebušne mrene. — Luka Juvančič, gostač, 82 let, Radeckega cesta št. 11, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Možna v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	735.4	6.0	sr. jz.ah.	oblačno	
22.	7. zjutraj	735.1	4.6	sl. jv.ah.	oblačno	0.0
	2. popol.	734.0	5.1	sl. jv.ah.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 6.0°, za 8.2° nad normalom.

Dunajska borza
dné 22 decembra 1896

Skupni državni dolg v notah	101 gld	35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	60
Avstrijska zlata renta	123	35
Avstrijska krona renta 4%	100	80
Ogerska zlata renta 4%	122	35
Ogerska krona renta 4%	99	15
Avstro-ogerske bančne delnice	930	—
Kreditne delnice	371	25
London vista	119	95
Nemški drž. bankovci na 100 mark	58	87 1/2
30 mark	11	76
30 frankov	9	53 1/2
Italijanski bankovci	45	45
C. kr. cekini	5	68

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za 1897. leto pričelo se bode z **2. dnem januarja 1897.**

Ta davek plačati je v okrožji ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši od psov, kateri so za varstvo osamljenih posestev neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si preskrbé najkasneje do **20. dné februvarja 1897** za to leto veljavnih pasjih mark pri mestni blagajnici proti plačilu

4 goldinarjev.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka opozarjajo se lastniki psov, naj pravočasno vplačajo takso, ker bode polovil konjač od 20 februvarja 1897 nadalje vse one pse, kateri se bodo nahajali na ulicah brez veljavnih mark.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dné 14. decembra 1896.

Dne 21. decembra 1896.

4%, državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	40
Kreditne srečke po 100 gld.	199	50
Ljubljanske srečke	22	75
Budolfove srečke po 10 gld.	22	50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	460	—
Papirnat rubelj	1	27 1/2

Prodaja vina.
Imam na prodaj okoli **300 hektolitrov belega in črnega vina.** Cene zmerno, postržba točna. Za pristnost vina se jamči. Mali vzorci se ne pošiljajo. (3257—1:1)
A. M. Fajmann, Dignano, Istra

Zobozdravnik
Med. univ. (3385—2)
dr. Julij pl. Koblitz
z Dunaja
ordinira odslej stalno v Ljubljani, in sicer sedaj v hotelu „pri Slonu“ v II. nadstr. od 9. do 5. ure.

V najem se daje
kovarčija
z vso opravo in z vsem potrebnim orodjem. Pri kovačiji je tudi stanovanje, primerno za samec in tudi za celo družino. — Več se izve pri Avgustu Gaspariju na Rakeku. (3364—2)

Postranski zaslužek

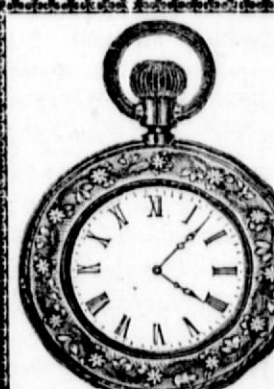
150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Poudrbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. (3060—24)

VIZITNICE

priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizki ceni.

Naznanjam s tem p. n. občinstvu najuljudneje, da **prodajam po jako znižanih cenah** od požara preostalo blago **v svoji zalogi na Prešernovem trgu št. 3**, vhod skozi vežo.

Za prijazen obisk prosi najudaneje
z veleštovanjem
Edvard Mahr.
(3387—2)

URE

za božična in novoletna darila

priporoča (3376—3)

v največji izberbi po najnižjih cenah

Friderik Hoffmann

urar, Ljubljana, Dunajska cesta.

Najbolj pripravna

božična darila

priporočata

GRIČAR & MEJAČ

Ljubljana, Prešernove (Slonove) ulice št. 9.

Usakovrstna oblačila za gospode, dečke in otroke.

Domača suknja (Schlafrock) 8 gld. in višje,

Kožuhast sako 15 „ „ „

Zimski havelok 12 „ „ „

raunotako tudi

mične novosti v konfekciji za dame

kakor

jopice, manteleti, kožuhaste pelerine, vsakovrstne plašče i. t. d. i. t. d. (3395—3)

Ilustrovani ceniki franco in zastonj.